

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Svaret er, at jeg synes, at det niveau, vi har i dag, er et passende niveau. Vi er ikke totalt afvisende over for noget som helst, men det er klart, at vi forud for denne debat har taget stilling til, at vi ikke ønsker fuld refusion. Vi mener, at den refusion, der er i dag, er på et passende niveau.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

Der er ikke meget nyt i, og der er ikke meget godt i Enhedslistens forslag til folketingsbeslutning. Det er naturligvis altid i orden, at man prøver igen med et næsten identisk forslag, når der er valgt et nyt Folketing, men på et så principielt område som refusionsområdet er det meget optimistisk af Enhedslisten at foreslå, at der kompenseres 100 pct., når der var så stor modstand imod forslaget for 2 år siden.

I Det Radikale Venstre er vi meget tilfredse med den ordning, vi har i dag. Det er faktisk et fremsynet og visionært Folketing, der har vedtaget nogle rigtig flotte principper for, hvordan man skal refundere forskellige overførselsindkomster.

Det er en meget klog måde at bygge det op på. Vi har til fulde prøvet den fulde refusion. Vi har oplevet, hvordan kommunerne kassetænkte i at førtidspensionere næsten en hel årgang, fordi de forhånd opgav at skaffe dem i beskæftigelse eller uddannelse. Den billigste løsning var så på grund af en høj refusionssats at tildele folk en førtidspension, for så havde de ikke andre udgifter til dem end bare at udbetale den månedlige ydelse, som oven i købet blev betalt af staten. Det var en rigtig dårlig måde at gøre det på, og jeg synes ikke, at der er grund til, at vi kopierer de erfaringer fra dengang.

Kl. 16.50

Der er derimod grund til at forfølge det princip, som ligger i de refusionssatser, der refereres her, nemlig at jo tættere, folk er på arbejdsmarkedet i de ordninger, som man arbejder med, jo større refusion får man. Altså sådan at fleksjobrefusionen er på 65 pct., og den lavere refusion på 35 pct. gælder for folk, der er parkeret på en pension. Det er nemlig med til at fastholde kommunernes fokus på, at det faktisk gælder om at give folk en hjælpende hånd, så de kommer tilbage på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg gerne i relation til den diskussion, der har været, tilføje, at det naturligvis altid er en afvejning mellem det juridiske krav, som borgeren har på at få den behandling, som passer til borgeren, og så de økonomiske hensyn. Det er det, som man har været lidt inde på i den tidligere debat. Jeg mener, at det selvfølgelig er de kommunalpolitikere, der er på stedet, som skal være med til at afgøre, om man på trods af, at refusionerne er sådan, vil pålægge kommunen de udgifter, der er ved at give en borger den rigtige behandling. Den mener jeg naturligvis at borgeren skal have.

Vi mener, at det er vigtigt, at kommunerne får de incitament, som ligger i den nuværende lovgivning. Til gengæld skal kommunerne også tildeles økonomiske rammer, der muliggør en fornuftig kommunal prioritering inden for disse rammer. Det er derfor Det Radikale Venstres synspunkt, at den ordning, som vi har på nuværende tidspunkt, er klog.

Den ordning, som Enhedslisten foreslår, er knap så klog. Det er ikke, fordi vi ikke anerkender, at Enhedslisten har ædle formål og en ædel tankegang bag det, men fordi vi tror, at det er lidt for meget en forblændet tro på, at det kan være vejen frem.

Vi må sige, at vi ønsker at fastholde principperne i den gamle model, men vi er selvfølgelig åbne over for at diskutere, som man var inde på fra Socialdemokratiets side, om der skal ske nogle justeringer og nogle ændringer i forbindelse med hele den refusions- og udligningsreform, der skal laves.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg håber, at jeg misforstod det, hr. Ole Glahn sagde. Men som jeg hørte det, så sagde hr. Ole Glahn, at man er nødt til at lave en afvejning mellem den juridiske ret, folk har, og så økonomien.

Betyder det, at hr. Ole Glahn mener, at hvis der er en borger, som opfylder betingelserne i loven for at få f.eks. førtidspension, men hvis økonomien i kommunen er trængt, skal kommunen lave en afvejning mellem hensynet til den trængte økonomi og borgerens rettigheder?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det gør det naturligvis ikke. Jeg beklager, at jeg har udtrykt mig uklart.